

Companys, Catalunya i la C. N. T.

DESPRES del seu gest, que ha commogut la consciència de tots els homes que al Món lluiten per la llibertat dels pobles, el President Companys va a València requerir o, dit més exactament, invitat pel Govern de la República, i Companys arribarà a la capital levantina investit de la màxima autoritat moral i política. Així haurà de veure'l el Govern de la República, perquè, amb Lluís Companys, hi arribarà l'esperit de tot Catalunya, d'aquesta Catalunya heroica que lluita i que sofreix...

Desconeciem els motius de la invitació al President de la Generalitat. Voldríem suposar-los, però no volem prejutjar aquests motius. Som prou pacients i sabem esperar el que ha d'esdevenir.

Caldria, però, que la visita de Companys a València tingues la virtut d'esvaire les nebuloses que envolten el gest del President, i nosaltres, que tan poc tenim de polítics a la manera dels polítics, entenem que les nebuloses polítiques només poden esvaire's parlant clar, allunyant-se dels clàssics tòpics i dels eufemismes que desvetllen els recls i la malifiança de les capes populars.

Hem cregut i predicat sempre que la veritat crua i nua és el millor i el més eficaç mitjà per a contenir les aïllats d'excitacionisme, que manta vegada, en planar damunt la consciència ciutadana, són la perdició de les causes més justes. I si el germen d'aquestes aïllats recolza en el buit, és una raó de més perquè no sigui furtada la veritat al poble.

Es ara, en reunir-se Lluís Companys i el doctor Negrín, quan hauria de definir-se la posició dels dos Governos envers la C. N. T. Així ho exigeixen els alta interessos de l'antifeixisme. Es ara quan hauria de saber-se quin és el paper de la C. N. T. en relació al Govern de Catalunya i al de la República.

El President de la Generalitat va a València representant tot Catalunya, i d'aquest tot de Catalunya, una gran part el constituïx la C. N. T., que en aquests moments, tan decisius per als pobles d'Ibèria, haurà de saber-se representada sense estar-ho com ella voldria, com hauria d'estar-ho, de l'única manera que ho pot estar: tenint els seus homes al Govern de la Generalitat.

Desitgem que el Govern de la República faci la deguda justícia a Catalunya, de la mateixa manera que volem que Lluís Companys faci la justícia que la C. N. T. es mereix; perquè el President de la Generalitat és dels homes que més conreen la història de la C. N. T., i les seves virtuts i els seus defectes, i sap a bastament que la gran sindical revolucionària, segons sigui el tracte i la posició en què hom la situï, és una garantia certa de la victòria. Tingui's en compte.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO **MIT** NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dilluns, 18 d'octubre del 1936

ANY I

NUMERO 205

El Japó no té ganes d'assistir a la Conferència de les Nou Potències

LES NOU POTÈNCIES ES REUNIRAN EL DIA 30
Bruxelles, 18. — Definitivament la data escollida per a la Conferència de les Nou Potències és la del 30 del present. Les invitacions han estat tramessas als països signants. A Anglaterra, atès el seu estatut de Westminster, han estat tramessas les invitacions: Anglaterra, Nova Zelanda, Austràlia, Canadà, Àfrica del Sud i Indes Holandeses, Sudafricà, Xina, Alemanya i la U. R. S. S. Es mostra algun optimisme quant a l'acceptació per part d'Itàlia i el Japó. — Fabra.

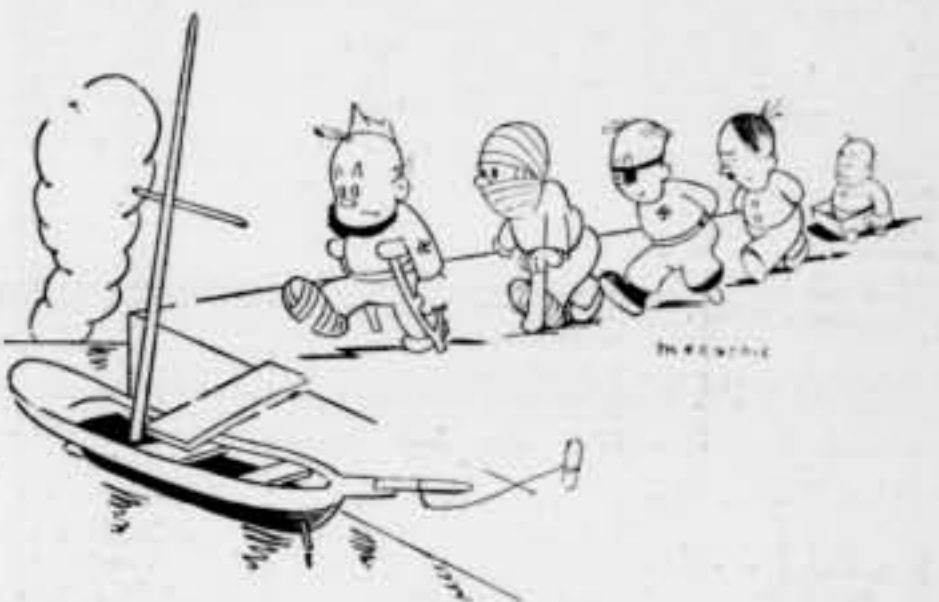
XINA ANTRA A LA CONFERÈNCIA
Nankin, 18. — Tsung Hwei ha llurats a l'entorn d'afers de Bèlgica l'acceptació de Xina a participar a la Conferència de les Nou Potències, que tindrà lloc a Brusselles. — Fabra.

EL JAPÓ DIU QUE NO L'HAN CONVIDAT
Tòquio, 18. — El portaveu del Ministeri d'Affers Estrangers ha declarat que fins ara, el Japó no ha estat invitat oficialment a la Conferència de les Nou Potències. — Fabra.

—ha declarat— els representants belgues a Brusselles i Tòquio en han fet indicacions. — Fabra
LA U. R. S. S. I ALEMANYA SERAN INVITADES
Bruxelles, 18. — Sancions oficials que els Governos de la U. R. S. S. i d'Alemanya seran invitats a participar a la propera Conferència de les Nou Potències. — Comesa.
EL JAPÓ VOL SABER SI LA U. R. S. S. HI ASSISTIRÀ
Londres, 18. — El corresponent del "Times" a Tòquio comunica al seu periòdic que el Japó encara no ha rebut la invitació per a acudir a la propera Conferència de les Nou Potències. Afegit que, encara que rebé la invitació, el Govern

(Continua a la pàgina 2)

LA RETIRADA DELS «VOLUNTARIS»

LES ELECCIONS CANTONALS FRANCESSES EL POBLE HA DEMOSTRAT QUE SEGUEIX D'POSITANT LA SEVA CONFIANÇA EN EL FRONT POPULAR

ELS SOCIALISTES I ELS RADICALS-SOCIALISTES SON ELS PARTITS QUE GUANYEN MES LLOCS

Després de la fugida del Gran Mufti, continuen a Palestina els actes de terror

Jerusalem, 18. — Es creu que els actes terroristes registrats en les carreteres de la setmana última tenien per objecte facilitar la fugida del Gran Mufti, que es troba ara en completa seguretat i llibertat a la regió del Líban (Siria); però s'advertix ara que després de la sortida de l'element cap religiós dels arabs, els actes de terror s'han multiplicat amb major rapidesa. L'una característica és caracteritzada per una interminable sèrie d'atemptades personals i agressions a mà armada contra els vehicles que circulen per carreteres allunyades. Durant les últimes 24 hores s'han registrat altres agressions personals, de les quals han resultat víctimes diversos arabs. Es creu que es tracta de vejeunades dels jueus pel assassinat dels seus germans de raça.

Als voltants de Jerusalem fou atacat a tretze un grup de palestins, contra el qual es feren

MANIFESTACIONS DE CHAUTESMYS
París, 18. — Altir es desenrotllà la tampa, es mostra molt anàtic, i segona volta de les eleccions cantonals i per als Consells Generals mostrat a les urnes que seguit di. En contra del que alguns pronosticaven la seva confiança en el camp, la jornada es desenvolupà Front Popular sota la vigilància completament tranquil·la i el resultat del partit radical i radical-socialista obliguït modifica molt poc la lista.—Comesa.

RESULTATS OFICIALS
París, 18. — Resultats oficials de les eleccions d'altir, publicats pel Ministeri de l'Interior.

ELECCIONS PER ALS CONSELLS GENERALS			
Partit	abans	ara	guanyen
Socialistes S. F. I. O.	163	234	61
Comunistes	19	41	31
U. S. F.	20	14	6
Republicans socialistes	35	29	6
Socialistes francesos	2	3	guanyen 1
Socialistes independents	29	16	perden 4
Radicals dissidents	1	2	guanyen 1
Radicals-socialistes	568	326	perden 42
Radicals independents	144	119	25
Demòcrates Populars	18	30	guanyen 2
Republicans d'esquerra	341	207	perden 34
U. R. D.	331	240	guanyen 9
Conservadors	85	58	perden 8
Partit Social Francès	4	14	guanyen 10
Partit Popular Francès	1	2	1
Autònomes	2	0	perden 2

Aquestes dades són per a 1.326 llocs.

RESULTATS OFICIALS DE LES ELECCIONS PER ALS CONSELLS D'ARRONDISSEMENT O DISTRICTE

Partit	abans	ara	guanyen
Comunistes	23	66	43
Socialistes S. F. I. O.	225	209	8
Socialistes francesos	7	8	1
Republicans-socialistes	31	22	perden 9
Socialistes independents	35	16	18
Radicals dissidents	2	5	guanyen 3
Radicals-socialistes	581	344	perden 237
Radicals independents	141	112	29
Demòcrates Populars	45	54	guanyen 9
Republicans d'esquerra	310	237	perden 73
Republicans d'U. R. D.	381	301	guanyen 19
Conservadors	65	68	3
Partit Social Francès	6	28	22
Partit Popular Francès	1	2	1
Autònomes	1	0	perden 1

Aquestes dades són per a 1.326 llocs.—Comesa.

AMABILITAT DE LLADRE

—Si el que cerquen es el botó del cou, el teniu aci mateix.

(De «Fliegende Blaetter»)

LA LLUITA A L'EST L'AVIACIO LLEIAL HA CASTIGAT DURAMENT LES POSICIONS ENEMIGUES DE FUENTES DE EBRÓ

ELS REQUETES HAN FET APARICIO EN AQUEST FRONT

ACTIVITAT DE L'AVIACIO
Fins de kilòs 18. — L'aviació catalana castiga intensament i destrueix les posicions enemigues de Fuentes de Ebro i les que s'han establert dret de l'estació de Font. A conseqüència d'aquestes operacions es produïren algunes explosions que feren suposar que s'hi trobaven a s'aver seguit les bombes en els dipòsits de municions que en aquest sector s'aven en funció.

MOROS I TERÇ PORTEN L'OFFENSIVA
Bullunya, 18. — L'ofensiva, fortament atenuada des de fa pocs dies, procura recuperar part del terreny que les nostres tropes, li arrebastraren.

OCUPACIO D'UNA TRINXERA IMPORTANT
Fins de kilòs 18. — En els atacs d'altir contra algunes unitats de Fuentes de Ebro, hem pogut apropar-nos a la trinxera que s'ha establert pel flanc dret a l'est.

Com a conseqüència d'això, la resistència fou molt més enèrgica que en dies anteriors; però de tota manera, fou conquistada una trinxera important i s'arribà a les rebeles bastant de baixes.

OPENSIVA XINESA
Kuangling, 18. — L'agència central Central News anuncia que les tropes del país com a l'Exercit, arribant a seva ofensiva al nord de la província de Kansu reconquistaren Kuangling prop de la frontera de la província de Kalar. Els combats a Kansu en aquesta frontera foren particularment sanguinosos. 18 districtes i moltes altres ciutats de gran importància, s'han tornat a ser xineses.

BOICOT AL JAPÓ
Londres, 18. — El Govern General, de les Illes Britàniques publica avui

que un després repliegament a ones moltanys immediates que havien estat prouvent fortificades.

OPENSIVA XINESA
Kuangling, 18. — L'agència central Central News anuncia que les tropes del país com a l'Exercit, arribant a seva ofensiva al nord de la província de Kansu reconquistaren Kuangling prop de la frontera de la província de Kalar. Els combats a Kansu en aquesta frontera foren particularment sanguinosos. 18 districtes i moltes altres ciutats de gran importància, s'han tornat a ser xineses.

BOICOT AL JAPÓ
Londres, 18. — El Govern General, de les Illes Britàniques publica avui

Els japonesos han entrat aquest matí a la província de Honan

ELS XINESOS HAN RECONQUISTAT, PER UN CANTO, KUANGLING, I, PER L'ALTRE SON A PINGUAN
El moviment tradeunionista i laborista es manifesta unànimement a favor del boicot als productes japonesos

OPENSIVA XINESA
Kuangling, 18. — L'agència central Central News anuncia que les tropes del país com a l'Exercit, arribant a seva ofensiva al nord de la província de Kansu reconquistaren Kuangling prop de la frontera de la província de Kalar. Els combats a Kansu en aquesta frontera foren particularment sanguinosos. 18 districtes i moltes altres ciutats de gran importància, s'han tornat a ser xineses.

BOICOT AL JAPÓ
Londres, 18. — El Govern General, de les Illes Britàniques publica avui

una demostració afirmant que ha estat rebuda una resposta unànime de les seccions internacionals dels moviments tradeunionistes i laborista a la crida feta a favor del boicot a es mercaderies japoneses pel Comitè Nacional del Treball.

EL CAP DEL GOVERN A CASTELLÓ DE LA PLANA
Castelló, 18. — Aquesta tarda ha passat una nova en aquesta capital, el cap del Govern, Doctor Negrín. Ha estat completament pel governament i representant de tota les organitzacions tradeunionistes i laborista de la capital. — Fabra.

Aquest número ha passat per la censura

AL CAI

ANEM MASSA DE PRES-SA, REALMENT, A FA-BRICAR PRESTIGIS

Avui tornarem a haver-hi a la...
—Es que jo tinc la consciència...
—Patsen si. Però amb aquest...
—Es clar que sí. És un mal...
—Es veu que encara no n'heu...
—Naturalment que no. El...
—Així tot és dolent, oi?
—Ja no us he dit això. No...
—Naturalment que no. El...
—Així tot és dolent, oi?
—Ja no us he dit això. No...
—Naturalment que no. El...
—Així tot és dolent, oi?
—Ja no us he dit això. No...

—Es que jo tinc la consciència...
—Patsen si. Però amb aquest...
—Es clar que sí. És un mal...
—Es veu que encara no n'heu...
—Naturalment que no. El...
—Així tot és dolent, oi?
—Ja no us he dit això. No...
—Naturalment que no. El...
—Així tot és dolent, oi?
—Ja no us he dit això. No...

NOTA INTER-NACIONAL

El proemi de la reunió de Londres

L'inefable lord Plymouth...
—Es que jo tinc la consciència...
—Patsen si. Però amb aquest...
—Es clar que sí. És un mal...
—Es veu que encara no n'heu...
—Naturalment que no. El...
—Així tot és dolent, oi?
—Ja no us he dit això. No...
—Naturalment que no. El...
—Així tot és dolent, oi?
—Ja no us he dit això. No...

ITALIA EN GUERRA

Nàpols, 18. — 59 oficials i 86 sots-oficials amb 1.880 soldats pertanyents al 21 cos d'exèrcit, han sortit a bord del "Toscana" cap a Trípoli. — Fabra.

Londres, 18. — El periòdic "Daily Herald" anuncia que el Gran Mufti de Jerusalem, actualment refugiat a Síria, té la intenció de dirigir-se a Itàlia per a buscar protecció contra les autoritats angleses. El corresponent a Jerusalem de l'esmentat periòdic diu textualment: "El Gran Mufti ha comunicat als seus amics que desitja entrevistar-se amb Mussolini." — Fabra.

LA U. R. S. S. ORGANITZA L'ADMINISTRACIÓ DE LA PROPIETAT URBANA

Moscou, 18. — El Comitè Executiu central ha decidit abolir les cooperatives d'administració de finques urbanes i transferir la seva administració a una Sota-directió immediata composta de Soviets locals i empreses de l'Estat. La reforma — es declara als cercles oficials — té la finalitat d'organitzar degudament l'administració de les propietats urbanes. Hom ha decidit, també, liquidar les cooperatives de construcció de cases i habitacions — les quals cotribuïren per compte de l'Estat — a aquestes cooperatives no restituïren les quantitats que deuen en un termini de sis mesos. En l'esdevenidor, les cooperatives de construcció de cases i habitacions solament podran construir per llur compte i risc. L'administració de les cases estarà assegurada per garentes nomenats pels Soviets locals. Les habitacions seran posades a la disposició dels ciutadans segons les ordres estabertes pels Soviets locals. Les ordres estaran legitimades per contraccions de lloguer. — Fabra.

EL SOBRE D'EDEN ES UN HOME MOLT RIC

Londres, 18. — L'herència de sir William Gervase Beckett, sobre de mister Edm., s'evia a 1.061.973 lliures esterlines, de les quals ha llegat a l'Estat 382.248. Mister Edm. es casà amb una de les tres filles del difunt. Sir William representà successivament en 1906 i 1909 els districtes de Whitchy i Scarborough a la Cambra dels Comuns. Sir William, a més dels seus honoraris fets a diferents hospitals, tenia una col·lecció d'art de renom universal. — Fabra.

UNA DE TANTES INCROUQUENCIES DE LA POLITICA

Londres, 18. — El problema de la successió de Quesada en la direcció del Banc Internacional de Pagaments preocupa el "Financial Times", el qual s'ha ocupat davant els lectors que han cercat amb referència a un successor alemany. "Veritablement — diu el periòdic — seria incongruït que la direcció recaigués en un alemany, quan la institució fou fundada amb l'objecte específic d'assegurar l'execució de les obligacions de guerra d'Alemanya." El periòdic recorda que, fins ara, els únics noms amb garantia que han estat pronunciats són els de Rueff, Rigot, Van Zeland i Muzak. — Fabra.

HERRIOT RELEGIT

París, 18. — Oficialment s'anuncia que el president de la Cambra Eduard Herriot i els quatre ministres i subsecretaris que es presentaven a l'elecció d'ahir han resultat triomfants. La nota destacada la constitueix la derrota del diputat-alcaldia de L'Haute, senyor León Meyer, conegut adversari de l'entrada del seu partit en el radical-socialista al Front Popular. — Comins.

UN DIARI DE FRANCO PUBLICA AVISOS I NOTES EN LLENGUA ITALIANA

Baiona, 18. — Continuen de San Sebastian que el periòdic "Voz de Euzkadi" publica per primera vegada una secció en llengua italiana, en la qual el secretari de la junta del lèxisme a l'estranger publica les seves comunicacions i alguns ordres als diferents grups iuistes d'aquella que esperen a Euzkadi. — Fabra.

dels estrangers que serveixen a una i l'altra part.

Quart. Els Germans ací representats es comprometen a no autoritzar cap més trama de voluntaris ni de material de guerra.

5. El sistema de control reforçat, basat en les suggeriments de l'insigne Vanduín, serà posat en vigor immediatament després de realitzats els reajustaments necessaris, l'estudi dels quals haurà de començar immediatament.

Amb aquest bagatge jurídic tenim la impressió que no s'arxaurà res i que la situació internacional seguirà igual a pitjor que abans. Car la nostra guerra és un plaet inabordable anant per aquest camí. I això ho sabem perfectament a Londres, París, Berlín i Roma. Qui enganyarà a qui, ara?

Fora els teixits!

ITALIA NO FA COMENTARIS

Roma, 18. — La Premsa italiana del diumenge, en els seus comentaris sobre la jornada del dia 18 del Comitè de no intervenció, s'absteix de formular pronuncisats categòrics, encara que no pot amagar el mal efecte produït en les altes esferes italianes per les declaracions dels representants britànics i francesos. En canvi, es desfilen en sèrie per les declaracions de Grandi. "El Giornale d'Italia" diu que siessin cas a Itàlia s'establiria el Mediterrani una pau duradora.

ALEMANYA ESTÀ DISGUSTADA

Berlín, 18. — La Premsa alemanya es mostra disgustada pel resultat obtingut de la reunió del Comitè de no intervenció, i es mostra sorpresa per l'actitud britànica. L'organ oficial del partit "Nazi", "Volkische Beobachter" escriu que "la U. R. S. S. està sabotejant els treballs del Comitè de Londres." — Comins.

EL DJC L. WINDSOR VISITA LA SEVA MARE

Londres, 18. — Segons el "Sunday Express", el duc de Windsor ha estat a Anglaterra, viatjant a bord del seu avió particular, d'entrevista amb la reina mare. — Fabra.

A SAN SEBASTIAN NO ES POT CIRCULAR DE NET

Baiona, 18. — El governador de San Sebastian ha donat ordre de prohibir la circulació dels carreus de la ciutat des de les dotze hores a les sis del matí. — Fabra.

ARRIBADA DE STOIAIDNOVIX

Belgrad, 18. — Aquest matí ha arribat el cap del Govern Milán Stojadinovix, de retorn del seu viatge a París i Londres. — Fabra.

Lletra a l'amic antifeixista

Octubre, 18. Calma, amic Antoni; "Sense teoria, no hi ha pràctica", diu Lenin.

He rebut la teua lletra, sempre ben arribada. A la segona plana, exposes un criteri molt tou. Vet ací una virrueta suprema de l'honor que hom considera com tal.

El nostre moviment posseeix — i posseirà — infinitat d'hommes amb predisposició suficient per viure una vida lliure dintre d'una societat bastida d'acord amb les nostres concepcions llibertàries.

Enveus, tinc el mateix criteri teu respecte al tòpic tan apofíctic dels "incontrolats", o sia, estil al cap del carrer, com diem en lèngatge "menor".

No volen tenir en compte que ens reconeixem de mitja centària de propaganda destructiva, de cara a la descomposició d'un règim de virreïnals militars.

I aquests amics que et diuen i en un altre ordre de consideracions — voldrien equiparar els militants del moviment anarquista als seus propis fets en "serie" i, per tant, tallats de forma i patró unilateral i apriorístic, és a dir, amb perennitat desdibitada. Sense tenir en compte dos factors que jo crec sumants per al seu moviment: Aprofitament de faltes involuntàries de l'educació revolucionària proposada i concepte antiterrorista en el moment crític del triomf de les masses obreres al carrer.

La primera, pròpia de tot sistema destructiu, sense el qual no hauríem venut la reacció cavernària.

I la segona, principi bàsic de la nostra ideologia. Tanmateix ja endevino el mot que, un cop llegides això, llançarà al vent:

Fora els teixits!

Després de la fugida...

(Ve de la primera pàgina) impetuosa davant els seus...
— Jerusalem, 18. — Entre Haifa i...
— Per altra banda, els periòdics...
— Londres, 18. — De l'Agència Reu...
— Aquest matí han estat perpetrats...
— Roma, 18. — Es multiplicaven les...
— Per primera vegada, d'ençà dels...
— Per altra banda, els periòdics...
— Londres, 18. — De l'Agència Reu...
— Aquest matí han estat perpetrats...
— Roma, 18. — Es multiplicaven les...
— Per primera vegada, d'ençà dels...

de la comunitat musulmana d'Etiòpia, juntament amb la carta dirigida al Gran Mufti de Jerusalem per a desaprovar la política britànica a Palestina i rebutjar el projecte de repartiment d'aquesta última.

Per altra banda, els periòdics posen de relleu la gravetat de les mesures de represalies preses per les autoritats angleses a Lybia, a conseqüència de l'incident de l'assassinat d'aquesta ciutat. "El Messager" declara: "Les implicacions dels presencials del Govern mandatari autoren de provocar salubres reflexions sobretot en els cercles que es diuen humanitaris, on sovint s'organitzen en manifestacions en tots els sentits." — Fabra.

Londres, 18. — De l'Agència Reuters: Aquest matí han estat perpetrats nous atemptats terroristes. Ha estat assassinat un arabi i un altre ferit de gravetat. Igualment ha resultat greument ferit un fotògraf arabi, amb turbans fins però sense cap altre armament.

Per primera vegada, d'ençà dels atemptats de l'any passat, la policia italiana porta cas d'arrestar a la protesta dirigida a Giolitti i...

LLEGIU "CATALUNYA"

En el carnet de l'Exposició que ha vingut jugant-se a París, Jèrquia ha batut Holanda per 29 punts a 2; Alemanya a Romania, per 30 a 0, i en el partit final, França ha guanyat Itàlia per 43 a 5.

Aquest emblema, creat el 1901 a l'estadi Jean Bouin, a París, ha estat presentat per una gran generació. Les entrades han produït un total de 17.000 francs.

En altre lloc de la teua lletja epistola anota una frase: "Les revolucions no es compten amb la unitat de si mes; l'única unitat possible ha d'ésser l'any". Potser allibres la veritat, i qui sap si es pot passar de manifest tingui la virtut d'ésser veridic i adreçar històric; ara bé, a mi no em plaix, i no crec tenir-ne un xic de culpa.

Encara, si circumstàncies especials de raure capitalista internacional, però també un dret al concepte voluntarista, palanca i motor de tots els descobriments i realitzacions del Món, i encara que em sembla feina difícil la compaginació del tri i el meu criteri, trobo que l'estudi analític i objectiu d'un i l'altre donaria la fórmula salvadora.

Recorre, si circumstàncies especials de raure capitalista internacional, però també un dret al concepte voluntarista, palanca i motor de tots els descobriments i realitzacions del Món, i encara que em sembla feina difícil la compaginació del tri i el meu criteri, trobo que l'estudi analític i objectiu d'un i l'altre donaria la fórmula salvadora.

Per la transcripció, CAMINLUNA

RECEPTOR

SEGUEIX LA COMPLICITAT ANGLESA

Segons el "Daily Worker", Mussolini no ha volgut assegurar que no enviaria més tropes a Espanya, perquè —diu ell— tot depèn de les circumstàncies. Ha declarat, també, d'una manera clara i oberta, que era partidari de continuar la intervenció. Però el més contundent de l'assumpte mal no s'acaba de definir, car mentre uns pugen, els altres baixen; els de més enllà pensen, i els de més enllà mediten; i mentre uns s'apropien dels atorgaments i de les dilacions per a introduir més homes, més aeroplans i armes a Espanya. També ahir (11 d'octubre), a la tarda, Itàlia envià altres 5.000 homes "a Tripoli". No obstant això, el Govern britànic amaga la veritat dels reptis actes de pràctica italiana a la Mediterrània.

EL CRISI LA GRACIA MES REINIDA DEL FEINISME

El general Graciano ha fet assassinat 3.000 indígenes per mitjà dels avions dels aeroplans italians d'Ètiopia. El sagnant Virei arribà als seus que mateixos sense misericòrdia ni pietat. Aquesta matança es portà a terme entre Dessie i el camí que va a Massawa.

Aquesta dades no han estat abeluitat segons ni confirmades. Però, atesa la mentalitat feixística dels militars de la moderna Itàlia, és de suposar que el comunicat encara s'haurà perdut per modestia.

MUSICA AGRADOSA

El líder del Partit treballista d'Anglaterra, Mr. Atlee i Mr. de N. Pritt, han declarat que és indispensable que s'obrin les fronteres per tal que el Govern d'Espanya tingui dret a procurar-se els mitjans de defensa contra els atacs dels criminals que pretensen apoderar-se de la riquesa nacional. La idea és bona. Els fets, ja els veurem.

L'AMOR, A HITLERANA ("SOLO PARA HOMBRES")

El mateix "Daily Worker" fa crítica alguna dades referents a l'escandalo de l'atac "maso" de Healden. Aquesta forma d'expressió és més excèntrica "maso", a Healden, la bonica capital de la Bohèmia. Aquest roman de pares havia estat acusat de rebre ajut directe de Hitler durant el recent congrés del Partit "nazi", a Nuremberg. El cap d'aquesta colla de "maristes" era Rutha, Bechtel de Healden, el qual freqüentava els cercles d'amics dels "nazis" a Londres. Healden, líder del partit "nazi" de Txecoslovàquia, es troba a Londres manofestant els assumptes de la societat britànica.

LIJO DE CINIS: ME: NO NON 110.000; SON 110.000

"El Seculo de la Seta" s'escarriava a fer veure que la qüestió de la retirada dels suposats voluntaris de les italians completament tranquil·la (tots diuen igual; de la consigna). Pregunta: quants són els italians que lluiten a Espanya, i assegura que si a París i a Londres s'ignora, és perquè no se coneix de saber-ho. A França i a Anglaterra els convé fer creure a la gent en perills imaginaris, tot veïllant per la seguretat de les comunicacions franco-angleses de la Mediterrània. La veritat és que el nombre d'italians "voluntaris" és molt més petit del que diu certa Premsa parisenca, per tal com no arriben als 110.000 homes, sinó, per consegüent, a les dotze divisions. El dia que es pugui publicar xifres es veura com s'ha sentit en l'ambient dels reis.

BON EXEMPLE:

Ha mort, en una exercici militar, un capità de Goering. Estem temptats de demanar la repetició de tan saludables notícies.

ELS ETIOPS NO ES REBIGNEN A L'ESCLAVITUD

Encara que Mussolini ho hagi negat, a Roma tothom sap que in-

TAMBÉ LES VICTORIES COSTEN CARS

Segons declaracions fetes recentment a Tosi pel general A. Cal de les forces de l'aire, els italians han perdut en la guerra d'Ètiopia 100 avions, amb 121 pilots morts i 76 de ferits. Aquestes pèrdues representen el 30 per 100 de les forces d'aviació italiana, i és curiós fer notar que semblants dades han estat donades oficialment per primera vegada.

ABANS LA MISERIA QUE L'ESCLAVITUD

Tekle Hawariat ha arribat a Mombasa. Hawariat ha demanat permís per a establir uns 10.000 refugiats que es troben a Kenya, i que han preferit emigrar abans que suportar el jou italià.

LA VELLA ESPANYA FEUDAL

Cóm vivia el treballador del camp

Segons els antecedents que donen les estadístiques, el nombre d'indívidus que se a malament s'alimentaven de la producció agrària espanyola s'augmenta a la cifra d'uns 8 milions. Entre aquests, podem classificar-se 2 milions en els elements petits i grans propietaris, dels quals solament a una minoria privilegiada li era factible portar una vida pròspera, mentre les grans multituds arrascaven una existència ben semblant al camperol sense terra, al llaurador esparracat i empobert.

Ara ens correspon esbrinar vam vivien els 5.000.000 d'essers sobrats, quin era el nivell de vida dels jornalers del terra; fins on arribava la inhumana explotació que han sofert durant generacions i segles.

Si les distincions no fossin una pràctica hipocrita, quin em el nostre camperol mereixeria el títol de ciutadà benemerit? A aquesta classe estada i històrica; a aquest treballador del camp, descomparat i tenaç, sobre el qual han pesat els càrrecs més durs, sense que mai li fés reconegut el dret al goig i a la vida; a aquest esforçat i laboriós paladí de l'agre, que dels temps menys remeis va furgant la terra sol i el sol o el fred inclement, per tal que els seus botins devessin el producte del seu esforç; l'expoliat i famelic camperol, que ha aguantat tota mena de tortures, peroxidació viva del seu Prometeu, que ha lluitat contra les injustícies dels homes i les intencions de la naturalesa, ¿com no aborir-los els bracos per a perseguir junts els camins que han de conduir-los a l'aurora de la seva redempció?

Cal premar i sentir com ha estat maltractada, aquesta classe humana, per a no deixar-la abandonada

JORNALS AGRICOLAS

Avila, d'1 pesseta a 1.50.
Burgos, de 1.40 pessetes a 1.
Càdia, de 4 pessetes a 5.

Castelló, de 2 pessetes a 3.
Còrdoba, de 2 pessetes a 3.
Cuenca, de 4 pessetes a 5.
Jaén, de 2.50 pessetes a 3.
Lleó, de 4 pessetes a 4.50.
Logroño, de 5 pessetes a 7.
Palència, de 4 pessetes a 7.
Salamanca, de 2 pessetes a 3.
Segovia, d'1.50 pessetes a 2.50.
Sòria, de 5 pessetes a 6.
Tolosa, de 4 pessetes a 6.
València, de 2.25 pessetes a 4.25.
Zamora, de 2.50 pessetes a 3.50.
Saragosa, de 5 pessetes a 6.

A Catalunya i part de Lleiant, oscil·lava de 6 pessetes a 8 diàries. Cercant un promedi de jornalers mitjans, mitjans i maxims, ens trobem que els infelicitats que treballaven els 173 dies tenien a càrrec, respectivament, per any, 102.50; 700 i 1.000 pessetes.

N'hi ha prou amb aquestes dades, per a comprendre l'estat d'empobriment en què ha viscut el camperol espanyol? El sol fet de subsistir, malgrat de tanta misèria, no revela el tresor de resistència física que serveix al treballador del camp? Això explica que a Espanya existissin milions d'essers que no podien classificar-se com a productors i consumidors, perquè no se'n donava treball ni mitjans de subsistència; això explica, també, l'existència de la fam, de la producció i de la subsistència; això explica, també, la gran tragèdia de Healden i l'atenció que ha tingut aquest país i el treballador de l'agre, el més infelicitat i més maltractat de tots els treballadors.

Aquí estan les rels del bandolerisme, de la inestabilitat, del caquisme, de la brutallitat que ha presidit la tasca dels més nerts dels capitalistes. El miracle de l'existència del nostre camperol, el fet que encara visqui, cal cercar-lo en les condicions naturals, en el sol i en l'aire, en aquestes terres de creïtures que surten de les coves a menjar herba, grans i olives; en aquests homes que, davant la fam dels fills, es llancen al camp, a la recerca de quèdon per a posar-se a la hora, a la conquesta del pa que havia de prolongar la seva existència familiar.

La veu si val la pena d'alliberar els camperols de l'esclavitud? ¿Qui podrà, doncs, aquesta terra assolida, alliberada de propietaris, usurers i traficants? ¿Quina metamorfosi no faria en el curs de mig segle, aquest camperol extremat i miserable, treballant en plena llibertat i abundància?

Amb l'anin fem de convertir en realitat aquest anhel: Endavant, endavant! JONSEP VIADU

ALS CURSETISTES DE LA BRIGADA SANTYANA

El cursetista que, tot i tributar a l'Heròica, no hagin pogut, per causes diverses, presentar-se a examen a les convocatòries anteriors, podran fer-ho el proper diumenge, a les deu del matí, a l'Escola, carrer de Corb, 827, 1.º. Cal presentar-se abans a la Secretaria de la Brigada, Pl i Marçall, 98, primer, per tal d'inscriure's a aquesta examen general per a Tenens, Auxiliars i Operaris.

EL DISCURS DE LARGO CABALLERO A MADRID

«A MI NO EM DESHONRARIA QUE, ESSENT SOCIALISTA, PER EVOLUCIO O PER ESTUDI ARRIBES A ESSER ANARQUISTA; PERO SI FER-ME CATOLIC»

Madrid, 18. — Organitzat per la Societat de Patrimoni "El Trabajo" ha tingut Doc, avui al matí, un acte al Cinema Pàrdinas, retransmès a l'Ítalia, en el qual figurava, com a únic orador, Largo Caballero. El local estava ple de públic i ornat amb transparents de la C. N. T. F. A. I. i grups sindicals socialistes. Alba, que presidia, donà compte de les adhesions rebudes i seguidament feu ús de la paraula Francesc Largo Caballero.

En primer terme saludà tots els contingents que lluiten contra el feixisme per la independència del nostre país i dedicà un recordament a la causa. A continuació digué que vol recordar encara que sigui incidentalment, l'última campanya electoral, que contribuï el triomf de les esquerres contra el feixisme. La història d'aquella campanya, el principal dels quals és la llibertat dels empresonats amb motiu dels fets d'octubre i la crida als camarades de la C. N. T. per tal que demanessin de ser reconeguts com a presos polítics i cooperessin al triomf electoral.

Amb això vaig tenir interès que el Govern que m'interrogava de formar l'agrupació dels seus sectors antifeixistes, i així ho, car foren innombrables els que demanaven la seva reconeixement i a l'Ítalia la C. N. T. i la qual, amb la seva participació, va demostrar un cop més la seva abnegació davant els infortunats que es trobaven a Kenya, i que han preferit emigrar abans que a altres conferències el que va

fer aquest Govern i amb això reconteix aquell campanya de grups i parlament que sembla va fer pel que...

Però ara pot dir clarament i davant del públic que Largo Caballero no ha volgut ésser agredit d'alguna manera del nostre país, que Largo Caballero ha defensat la sobirania nacional en l'ordre militar, en l'ordre polític i en l'ordre social i que...

A partir d'aquest moment d'inici la campanya contra mi i en tindre que no els donava resultat perquè hi havia molts treballadors que no se solidaritzaven amb aquesta campanya, aleshores va tornar de dia i anava contra l'Executiva de la Unió General, però en realitat contra qui anava era contra mi. Va explicar l'ocurrència a la Unió perquè vegeu les injustícies i les faltes i la classe de manifestants que s'han reunit per arribar a la situació en què estem.

Després d'aquests moments d'inici la campanya contra mi i en tindre que no els donava resultat perquè hi havia molts treballadors que no se solidaritzaven amb aquesta campanya, aleshores va tornar de dia i anava contra l'Executiva de la Unió General, però en realitat contra qui anava era contra mi. Va explicar l'ocurrència a la Unió perquè vegeu les injustícies i les faltes i la classe de manifestants que s'han reunit per arribar a la situació en què estem.

Després d'aquests moments d'inici la campanya contra mi i en tindre que no els donava resultat perquè hi havia molts treballadors que no se solidaritzaven amb aquesta campanya, aleshores va tornar de dia i anava contra l'Executiva de la Unió General, però en realitat contra qui anava era contra mi. Va explicar l'ocurrència a la Unió perquè vegeu les injustícies i les faltes i la classe de manifestants que s'han reunit per arribar a la situació en què estem.

Després d'aquests moments d'inici la campanya contra mi i en tindre que no els donava resultat perquè hi havia molts treballadors que no se solidaritzaven amb aquesta campanya, aleshores va tornar de dia i anava contra l'Executiva de la Unió General, però en realitat contra qui anava era contra mi. Va explicar l'ocurrència a la Unió perquè vegeu les injustícies i les faltes i la classe de manifestants que s'han reunit per arribar a la situació en què estem.

Després d'aquests moments d'inici la campanya contra mi i en tindre que no els donava resultat perquè hi havia molts treballadors que no se solidaritzaven amb aquesta campanya, aleshores va tornar de dia i anava contra l'Executiva de la Unió General, però en realitat contra qui anava era contra mi. Va explicar l'ocurrència a la Unió perquè vegeu les injustícies i les faltes i la classe de manifestants que s'han reunit per arribar a la situació en què estem.

Però ara pot dir clarament i davant del públic que Largo Caballero no ha volgut ésser agredit d'alguna manera del nostre país, que Largo Caballero ha defensat la sobirania nacional en l'ordre militar, en l'ordre polític i en l'ordre social i que...

A partir d'aquest moment d'inici la campanya contra mi i en tindre que no els donava resultat perquè hi havia molts treballadors que no se solidaritzaven amb aquesta campanya, aleshores va tornar de dia i anava contra l'Executiva de la Unió General, però en realitat contra qui anava era contra mi. Va explicar l'ocurrència a la Unió perquè vegeu les injustícies i les faltes i la classe de manifestants que s'han reunit per arribar a la situació en què estem.

Després d'aquests moments d'inici la campanya contra mi i en tindre que no els donava resultat perquè hi havia molts treballadors que no se solidaritzaven amb aquesta campanya, aleshores va tornar de dia i anava contra l'Executiva de la Unió General, però en realitat contra qui anava era contra mi. Va explicar l'ocurrència a la Unió perquè vegeu les injustícies i les faltes i la classe de manifestants que s'han reunit per arribar a la situació en què estem.

Després d'aquests moments d'inici la campanya contra mi i en tindre que no els donava resultat perquè hi havia molts treballadors que no se solidaritzaven amb aquesta campanya, aleshores va tornar de dia i anava contra l'Executiva de la Unió General, però en realitat contra qui anava era contra mi. Va explicar l'ocurrència a la Unió perquè vegeu les injustícies i les faltes i la classe de manifestants que s'han reunit per arribar a la situació en què estem.

Després d'aquests moments d'inici la campanya contra mi i en tindre que no els donava resultat perquè hi havia molts treballadors que no se solidaritzaven amb aquesta campanya, aleshores va tornar de dia i anava contra l'Executiva de la Unió General, però en realitat contra qui anava era contra mi. Va explicar l'ocurrència a la Unió perquè vegeu les injustícies i les faltes i la classe de manifestants que s'han reunit per arribar a la situació en què estem.

Després d'aquests moments d'inici la campanya contra mi i en tindre que no els donava resultat perquè hi havia molts treballadors que no se solidaritzaven amb aquesta campanya, aleshores va tornar de dia i anava contra l'Executiva de la Unió General, però en realitat contra qui anava era contra mi. Va explicar l'ocurrència a la Unió perquè vegeu les injustícies i les faltes i la classe de manifestants que s'han reunit per arribar a la situació en què estem.

Després d'aquests moments d'inici la campanya contra mi i en tindre que no els donava resultat perquè hi havia molts treballadors que no se solidaritzaven amb aquesta campanya, aleshores va tornar de dia i anava contra l'Executiva de la Unió General, però en realitat contra qui anava era contra mi. Va explicar l'ocurrència a la Unió perquè vegeu les injustícies i les faltes i la classe de manifestants que s'han reunit per arribar a la situació en què estem.

Però ara pot dir clarament i davant del públic que Largo Caballero no ha volgut ésser agredit d'alguna manera del nostre país, que Largo Caballero ha defensat la sobirania nacional en l'ordre militar, en l'ordre polític i en l'ordre social i que...

A partir d'aquest moment d'inici la campanya contra mi i en tindre que no els donava resultat perquè hi havia molts treballadors que no se solidaritzaven amb aquesta campanya, aleshores va tornar de dia i anava contra l'Executiva de la Unió General, però en realitat contra qui anava era contra mi. Va explicar l'ocurrència a la Unió perquè vegeu les injustícies i les faltes i la classe de manifestants que s'han reunit per arribar a la situació en què estem.

Després d'aquests moments d'inici la campanya contra mi i en tindre que no els donava resultat perquè hi havia molts treballadors que no se solidaritzaven amb aquesta campanya, aleshores va tornar de dia i anava contra l'Executiva de la Unió General, però en realitat contra qui anava era contra mi. Va explicar l'ocurrència a la Unió perquè vegeu les injustícies i les faltes i la classe de manifestants que s'han reunit per arribar a la situació en què estem.

Després d'aquests moments d'inici la campanya contra mi i en tindre que no els donava resultat perquè hi havia molts treballadors que no se solidaritzaven amb aquesta campanya, aleshores va tornar de dia i anava contra l'Executiva de la Unió General, però en realitat contra qui anava era contra mi. Va explicar l'ocurrència a la Unió perquè vegeu les injustícies i les faltes i la classe de manifestants que s'han reunit per arribar a la situació en què estem.

Després d'aquests moments d'inici la campanya contra mi i en tindre que no els donava resultat perquè hi havia molts treballadors que no se solidaritzaven amb aquesta campanya, aleshores va tornar de dia i anava contra l'Executiva de la Unió General, però en realitat contra qui anava era contra mi. Va explicar l'ocurrència a la Unió perquè vegeu les injustícies i les faltes i la classe de manifestants que s'han reunit per arribar a la situació en què estem.

Després d'aquests moments d'inici la campanya contra mi i en tindre que no els donava resultat perquè hi havia molts treballadors que no se solidaritzaven amb aquesta campanya, aleshores va tornar de dia i anava contra l'Executiva de la Unió General, però en realitat contra qui anava era contra mi. Va explicar l'ocurrència a la Unió perquè vegeu les injustícies i les faltes i la classe de manifestants que s'han reunit per arribar a la situació en què estem.

Després d'aquests moments d'inici la campanya contra mi i en tindre que no els donava resultat perquè hi havia molts treballadors que no se solidaritzaven amb aquesta campanya, aleshores va tornar de dia i anava contra l'Executiva de la Unió General, però en realitat contra qui anava era contra mi. Va explicar l'ocurrència a la Unió perquè vegeu les injustícies i les faltes i la classe de manifestants que s'han reunit per arribar a la situació en què estem.

—Si la senyora em volgués pagar la lliçó per endavant... Jo sóc dels neutrals... sap? I el mar està una mica picat.

(De «Dimanche Illustrés»)

La lluita al Nord

L'ACTIVITAT GUERRERA EN AQUEST FRONT FOU ENORME DES DEL MATI FINS AL VESPRE

AMB TOT I AQUESTA HEROICA RESISTÈNCIA, A L'ÚLTIMA HORA DE LA TACTICA HAGUÉ D'ÉSSER EVACUADA LA CITA ANTERIORMENT ESPECIFICADA, PERÒ L'ENEMIG NO POGUÉ AVANÇAR NI UN PAS MÉS. LES PERJUDES QUE HA SOFERT EN AQUESTA JORNADA HAN ESTAT CONSIDERABLES.

L'ACTIVITAT GUERRERA EN TOTA AQUESTA FRONTA FOU ENORME FINS AL VESPRE, PRINCIPALMENT SOBRE LA COSTA 800 I PORT DE ZUBEL, I LA PART NORD D'AQUEST. L'ENEMIG HA TRIBUAT UNA RESISTÈNCIA BONA PER PART DELS NOSTRES SOLDATS, QUE, SEMPRE DENTRE LA CORRAL, LLUITAVEN VALENTMENT I DEFENSAREN BONA PART DEL TERRENY QUE COSTA A L'ENEMIG UN PREU ENORME EN VIDES I EN CAN-

AMB TOT I AQUESTA HEROICA RESISTÈNCIA, A L'ÚLTIMA HORA DE LA TACTICA HAGUÉ D'ÉSSER EVACUADA LA CITA ANTERIORMENT ESPECIFICADA, PERÒ L'ENEMIG NO POGUÉ AVANÇAR NI UN PAS MÉS. LES PERJUDES QUE HA SOFERT EN AQUESTA JORNADA HAN ESTAT CONSIDERABLES.

L'ACTIVITAT GUERRERA EN TOTA AQUESTA FRONTA FOU ENORME FINS AL VESPRE, PRINCIPALMENT SOBRE LA COSTA 800 I PORT DE ZUBEL, I LA PART NORD D'AQUEST. L'ENEMIG HA TRIBUAT UNA RESISTÈNCIA BONA PER PART DELS NOSTRES SOLDATS, QUE, SEMPRE DENTRE LA CORRAL, LLUITAVEN VALENTMENT I DEFENSAREN BONA PART DEL TERRENY QUE COSTA A L'ENEMIG UN PREU ENORME EN VIDES I EN CAN-

fectiu amb un èxit extraordinari. Aquesta nova línia va des de les altures de Nueve i va a parar a la vinya per davant de Cisneros. Al sector d'Arroyos, on els nostres soldats destruïren les mitges posicions, ho abastat un atac a l'aire de metralladores, i un gran incendi a poca distància de les nostres línies.

Al sector de la Porta, al dia d'avui no ha ofert cap novetat digna d'èsser mencionada.

L'aviació rebel, a més dels seus atacs habituals al front, ha atacat també a l'angar dels nostres avions sobre els pobles de la zona. Al sector d'Arroyos, on els nostres soldats destruïren les mitges posicions, ho abastat un atac a l'aire de metralladores, i un gran incendi a poca distància de les nostres línies.

FRONTO NOVETATS

Demà, dimarts, a dos quarts de cinc de la tarda, a ciutatella.

CANTABRIA - NAVARRETE
contra
AZUCUE - BLENNER
NI, a quart d'onze, a gala.

GALLARTA III - VILLARO
contra
NARRU II - FEREA

Treballadors de la Indústria Gastronòmica

LLEUANT TOTS ELS TIKETS DE L'IMPOST MUNICIPAL DE CONSUMACIONS, LABOREU PER LA CIUTAT

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS:	
Carrer Omsell de Cent, número 202	
Telèfons: Administració	30418
Redacció	30327
Tallers	33371
***	
SUSCRIPCIONS	
Barcelona, un any	750
Península, un any	850
Amèrica i Filipines, trimestre	1050
Els altres països, trimestre	1200
NUMERO SOLT: 15 CENTIMS	

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIÓ D'IT NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dilluns, 18 d'octubre del 1937

ANY I NUMERO 205

L'ESTABILITAT ROMA-BERLIN NO ES MOLT SEGURA

El «Führer» ha promès clavar França diplomàticament en el Rin, mentre el «Duce» ha de «civilitzar» Espanya a força de bombes i baionetes

L'agència de publicitat Goering-Goebele —diu en un article comentant la situació europea, un diari anglès— mereix tota classe de felicitacions pels seus èxits de fa una dies a Berlín.

Les manobres militars, premeditadament desplegades dels recursos de Krupp, els 100.000 actors disciplinats de la manifestació a la llum de les torres, al Camp de Maig, les 100.000 roses tretes dels estudis cinematogràfics per a simbolitzar el «Sex appeal» nazi, tot ha estat hàbilment explotat per a gravar a la ment del «Duce» una impressió sobre el poder d'Alemanya i per a demostrar que el Reich està satisfet d'homenajear el seu invitat. Tot el que la propaganda pot fer s'ha fet.

Si els pobles d'Itàlia i d'Alemanya no estan convençuts que els seus interessos estan units a la «solidaritat» de l'eix Roma-Berlin, no serà per culpa dels emprenyats responsables de l'essencialització d'aquesta exhibició espectacular d'amistat.

RESULTATS SENSE IMPORTANCIA

Referent a les conseqüències de la reunió —següent dient el diari—, han tingut, fins ara, poca importància.

En els discursos d'aquella nit, els dos dictadors feren camalletes a la comunitat de les idees de feixisme i el nacional-socialisme, ambdós proclamaren llur oposició a les «forces obscures i elementals destructores» que amenaçen les «luminoses veritats» de la civilització nazi-feixista; ambdós subratllaren llurs desigs de pau. «Quina conclusió en treiem, d'això? Les condicions dels membres del «luminós» front anti-rus són germanes amb les seves cançons nazi o gegnes? S'ha fet tanta vegada aquesta afirmació, a Roma i a Berlín, que guanya poc en significació amb aquesta repetició a «l'eu». La conclusió d'ésser veritables les intencions de pau italo-alemanya, creiem més en la seva sinceritat si es lesim en totes menes condicions. La conclusió que la Gran Bretanya i França han de tenir compte d'intentar alinear Alemanya de la seva aliança, no oficial, però fermament fonamentada, amb el Reich, en les projectades converses de les tres Potències? Potser sigui aquesta la intenció; però la proximitat anti-feixista planteja ací també les qüestions de si el «Duce» i el «Führer», almenys pel moment, no protesten massa.

Amba de la seva visita a Berlín, Mussolini donà agraïments d'èxit cercant la posició més convenient. El seu canvi d'actitud respecte a l'acció de la Conferència de Nyon, seguit d'insinuacions de si podria arribar a un acord sobre la retirada de «voluntaris» d'Espanya, hauria de fer pensar a Hitler que Itàlia tracta de saber qui podrà succeir-li milions «el pa de mantega». Fins a quin punt ha respost Alemanya a aquesta maniobra és assumpte de pura especulació.

Hitler pot haver pensat en clar que falli l'entusiasme de la Reichswehr no està disposat a aguantar els rebuts d'Itàlia, i que l'agència nazi que Alemanya té de primeres mà, la seva difícil situació econòmica i el seu nivell de vida, cada moment més baix, són forts arguments contra la seva participació en costoses aventures militars.

Pot ésser igualment que el desig de preservar l'eix Roma-Berlin amb qualsevol més substancial que a l'ocurrència d'aquesta mena de propaganda Nazi permet el «Führer» a prometre, en efecte, clavar França en el Rin, mentre Itàlia continua la seva bona obra de «civilitzar» Espanya a força de bombes i baionetes.

Per mitjà de persona assabentada i complicada en el misteri de les confidències, arriba a nosaltres la confirmació plena que l'ex-embaixador Alfonso de Borja-Habsburg està suspès, ja des del principi, en la trajectòria que convertirà el pacífic terreny de la nostra Península en camp de batalla i segnat carnissaria.

Naturalment, no ens estranya que Franco i Alfonso són personatges de la nostra tragèdia, que, històricament, es compleixen i espliquen.

Senyor Alfonso i sense les seves guerres d'emporia, més o menys a costa dels pobles, entrà a la nostra Península després de la seva arribada a Espanya, amb els seus generals per antiguitat que oblidem la més important: la batalla del prestatge de guerra de la Monarquia. Sense Franco, Alfonso, a fi de complex, tira molt fort de gambals, no somnaria ara amb restauracions impossibles.

El nostre informador, home que visita amb freqüència els camps de lava, els grans banyes i jardins, ens ha donat curiosos detalls de les seves activitats.

L'ex-embaixador Alfonso de Borja-Habsburg està suspès, ja des del principi, en la trajectòria que convertirà el pacífic terreny de la nostra Península en camp de batalla i segnat carnissaria.

rent a negocis i decisions immuables. El que menys dubte opina és que, a la llarga, manca molt per ésser veritat l'estabilitat del famós eix. Les últimes ambicions dels dos dictadors són quasi incompatibles: Mussolini acmia amb un imperi que comprongui Espanya, el Nord d'Àfrica, l'Orient, amb Jugoslàvia, Grècia i Turquia, com a satèl·lits de la monarquia italiana; Hitler, a més, pretén tot l'Eix que ha fet, en la seva propaganda, de la necessitat que Alemanya tingui colònies, escassa, en realitat, a idea d'un bloc pan-germànic que ha d'abastar Txecoslovàquia, Àustria, Hongria i part de Polònia, i dominar des d'aquesta base els Balans. Aquestes ambicions rivals es troben en el país de Brenner, sobre el Danubi, i en el pròxim Orient Malgrat les declaracions sobre comunitat d'ideals, Mussolini no desitja veure una ocupació «nazi» a Àustria, excepte si s'acompanya amb el Tírol meridional, i encara menys l'emergència d'una Alemanya tan suprema a l'Europa Central, que convertiria Itàlia en un soci de molt poca importància en la firma «nazi-feixista».

EL «MARE NOSTRUM»

D'altra banda, Alemanya, per bé que té interès per a aconseguir el «maridat» de les mines d'Espanya i de la zona espanyola del Marroc, no veu amb especial simpatia els somnis d'Itàlia d'un Mediterrani convertit en un solars marítim i comercial. Aquest bagag de sabres a Roma pot ésser indirectament per a enfortir la manifestada tendència dels països de la Petita Entesa i formar un bloc danubiu absolutament independent, incloent-hi Hongria. I, sense un acord, de cap manera, en aquestes circumstàncies, amagar incondicionalment les seves intencions al Mediterrani occidental a còpia d'embarcar-se amb França i perdre tota oportunitat de fer-se seu el favor de la Gran Bretanya. En resum, ni el «Duce» ni el «Führer» no desitgen lluitar-se en cas i ànima a la tasca del seu aliat, per por a les reaccions últimes que pugui provocar la política d'aquest en els seus propis plans a l'actitud d'altres potències.

Influència de la diplomàcia

INFLUÈNCIA DE LA DIPLOMACIA

Per mitjà de persona assabentada i complicada en el misteri de les confidències, arriba a nosaltres la confirmació plena que l'ex-embaixador Alfonso de Borja-Habsburg està suspès, ja des del principi, en la trajectòria que convertirà el pacífic terreny de la nostra Península en camp de batalla i segnat carnissaria.

Naturalment, no ens estranya que Franco i Alfonso són personatges de la nostra tragèdia, que, històricament, es compleixen i espliquen.

Senyor Alfonso i sense les seves guerres d'emporia, més o menys a costa dels pobles, entrà a la nostra Península després de la seva arribada a Espanya, amb els seus generals per antiguitat que oblidem la més important: la batalla del prestatge de guerra de la Monarquia. Sense Franco, Alfonso, a fi de complex, tira molt fort de gambals, no somnaria ara amb restauracions impossibles.

El nostre informador, home que visita amb freqüència els camps de lava, els grans banyes i jardins, ens ha donat curiosos detalls de les seves activitats.

L'ex-embaixador Alfonso de Borja-Habsburg està suspès, ja des del principi, en la trajectòria que convertirà el pacífic terreny de la nostra Península en camp de batalla i segnat carnissaria.

L'ESTABILITAT DEL FAMOS EIX

Es inútil fer càlculs, etc.

REVOLUTAT DIALECTICA

«Club Popular d'Avantguarda», de la nostra ciutat, ha organitzat tres conferències per a la inauguració oficial del Club, sota aquesta fràgil temes: "Socialisme 1937, Anarquisme 1937, Democràcia 1937". Els homes que els descabdellaven, per l'ordre que els deixem transcrits, són: E. Ruiz Ponsseti, del P. S. U.; Jacint Borràs, de la C. N. T., i doctor Serra Hunter, d'E. R. C.

Involuntàriament se'ns acuden els torneigs de les «Miss» en el bon temps de la burgesia — Miss Espanya, Miss Catalunya, Miss Clotell, Miss Espanya, etc., etc. —, quan, per conveniències de les cases editores americanes de pel·lícules, o bé per evitar el mal humor dels homes de la «Lliga», s'improvisava una desfilada de zicotes vistoses en qualssevol centre luxós, i a la més ben plantada, a més de posar-li una faixa amb títol honorífic — per un any — de dona maca, hom li feia a mans seves quantes mils pessetes de paga inicial. Era una mena de negoci establert arreu del Món, que feia anar les donzelles en doina i permetia als traficants del llengüar-se de noves «vedettes» cada anyada.

Ací, però, les coses han canviat, no des del 1937, sinó d'octubre del 1936. D'aquesta observacions històriques, per poca serietat que hi hagués, hom se s'atreveix a esportar temes frívols ocasionals. Perquè, de fet, no hi ha Socialisme, ni Anarquisme, i menys Democràcia 1937. Les manifestacions polítiques d'aquestes tendències arreu de l'origen de la vida dels pobles, i a través dels segles i segles de lluita i esforços heroics, han arribat a assolir les plasmas i realitats d'avui. Doncs, és del tot imprudent, si no es vol cometre una neciositat, desgloriar-ne la relació íntima i històrica d'aquestes teories socials, i parlar-ne fragmentàriament com si haguéssim fet una gran descoberta.

«Voleu dir, amics del «Club Popular d'Avantguarda», que no seria millor per al crèdit públic de la vostra tribuna, fer una modificació total dels temes anunciats a base de trufar-los, de nam i de fet, amb la importància i serietat degudes? Perquè, vulguem o no, són desconcertants, tal com ara estan, i es presten a mal i a una faedria més o menys humorística. I, sobretot, produeixen una sensació desagradable davant les realitats punyents de la guerra per la llibertat, que el nostre poble està fent.

Parlem-ne, de Socialisme, d'Anarquisme i de Democràcia; però com a contribució eficient a la causa comuna. Driquem-nos d'incútils xirris — moltes vegades puerils —, que no tenen altra virtut que entrebolicar i distreure l'esperit sensible de la rearguarda.

J. Anselmo

FRANCO I L'EX-REI, D'ACORD

El Borbó manifesta que està disposat a pagar el preu que li imposin Alemanya i Itàlia per l'ajud que li presten per tal de recuperar un tron hipotètic

Per mitjà de persona assabentada i complicada en el misteri de les confidències, arriba a nosaltres la confirmació plena que l'ex-embaixador Alfonso de Borja-Habsburg està suspès, ja des del principi, en la trajectòria que convertirà el pacífic terreny de la nostra Península en camp de batalla i segnat carnissaria.

Naturalment, no ens estranya que Franco i Alfonso són personatges de la nostra tragèdia, que, històricament, es compleixen i espliquen.

Senyor Alfonso i sense les seves guerres d'emporia, més o menys a costa dels pobles, entrà a la nostra Península després de la seva arribada a Espanya, amb els seus generals per antiguitat que oblidem la més important: la batalla del prestatge de guerra de la Monarquia. Sense Franco, Alfonso, a fi de complex, tira molt fort de gambals, no somnaria ara amb restauracions impossibles.

El nostre informador, home que visita amb freqüència els camps de lava, els grans banyes i jardins, ens ha donat curiosos detalls de les seves activitats.

L'ex-embaixador Alfonso de Borja-Habsburg està suspès, ja des del principi, en la trajectòria que convertirà el pacífic terreny de la nostra Península en camp de batalla i segnat carnissaria.

pot si molt que sigui espatllant el tracte vergonyós de que Espanya és objecte d'adorar. Aquella frase obeeixentament als addits transmissos pel seu gos, a l'«ex-embaixador» de l'Àfrica. «Què cara va la carne de gallina?». Ni ens produeix la més petita sorpresa que el «generalíssim» de carà, mossi a les ordres de Mancebo, copejegi amb el seu antic amo, autor d'aquell cèlebre telegrama dirigit a Silvestre, que deia molt expressament: «Ols los analleres».

Franco i Alfonso són personatges de la nostra tragèdia, que, històricament, es compleixen i espliquen.

Senyor Alfonso i sense les seves guerres d'emporia, més o menys a costa dels pobles, entrà a la nostra Península després de la seva arribada a Espanya, amb els seus generals per antiguitat que oblidem la més important: la batalla del prestatge de guerra de la Monarquia. Sense Franco, Alfonso, a fi de complex, tira molt fort de gambals, no somnaria ara amb restauracions impossibles.

El nostre informador, home que visita amb freqüència els camps de lava, els grans banyes i jardins, ens ha donat curiosos detalls de les seves activitats.

L'ex-embaixador Alfonso de Borja-Habsburg està suspès, ja des del principi, en la trajectòria que convertirà el pacífic terreny de la nostra Península en camp de batalla i segnat carnissaria.

l'armes això a l'ajud per ser cur, caldrà acceptar que Franco dirigeix la guerra com el «generalíssim» dels seus exèrcits.

Un fill seu havia d'entrar al quarter general de Franco; però aquest, segons es veu, el feu sortir, per imposició dels sectors repressius.

L'ex-rei està completament convencut que guanyarà la guerra. No altres vintocrem —llu, let, d'icent en aquesta afirmació Franco i ell mateix—. Ha confirmat que els subministres de material de guerra que Alemanya tracta d'España surten exclusivament pel port d'Hamburg, en el qual hi ha una part reservada per aquest fi. Fes ressaltar amb grans lloances l'ajud d'Alemanya a Franco i incrementant la seva Espanya haurà de satisfer molt per això.

ÇO QUE CATALUNYA FA PER LA GUERRA

EL QUE HA FET EL QUE FARA

«Sempre disposada a sacrificar-se per Ièria!»

«Què ha fet Catalunya des del 19 de juliol? El feixisme, vençut en totes les «marques catalanes. L'èxit de Mallorca, l'ajud de Catalunya a València. La Catalunya que manté a Jaca a Terol, un front de 350 quilòmetres que, en ocasions, ha posat a la defensiva els exèrcits destinats a atacar Madrid. La Catalunya que alliberà 300 quilòmetres de frontera francesa. La Catalunya que ha enviat 60.000 voluntaris al front, 200.000 soldats i que té 50.000 combatents al Jarama, a Arroyo, Cijuentes, Pozoblanco...»

La Catalunya que recull gwerosamente 725.000 refugiats. La Catalunya que treballa, amb ple rendiment, per a la guerra, i converteix, a través del seu enginy, en fàbriques de guerra les fàbriques de pau.

Aquesta és l'exposició de fets demostratius de l'aportació que Catalunya ha fet referent a la lluita contra el feixisme. Res de literatura. Que parlin els fets amb llur imponderable força de realitat, i que s'oposin al comentari lleuger i desfonamentat de l'èxit acaparador de l'estadística. Sense menys per a la dignitat de ningú, reconeixent la grandesa heroica d'això, la voluntat i l'èxtasi d'altres, heus ací el que ha fet Catalunya.

I, en endavant, ¿qué és el que Catalunya es proposa fer? Catalunya s'ha incorporat heroicament i es disposa a donar l'impuls decisiu per a assolir la victòria. Com el 1934 i com sempre, Catalunya sacrificarà la seva vida per salvar la llibertat pròpia i la dels altres pobles d'Ièria.

Així parla — mitjà no diríeu qui? — un periòdic que no es diu «La Publicitat», «La Humanitat», ni tan sols CATALUNYA. Porta el títol de «Confederació» i està redactat per plomes foranes, plomes que no menien els comunistes catalans en terres hispanes ni els nostres paisans emigrats a l'Amèrica. «Confederació» és, no menys, l'òrgan d'expressió que la C. N. T. posseeix a Múrcia; un periòdic anarco-sindicalista re-

doctat amb plena autonomia, pels companys murcians; homes assenyats que no tenen en compte els greuges rebuts d'aquells fautes que un simple accident geogràfic fa que siguin d'Estat Català, com podia haver estat determinat que fossin d'Estat Castellano.

Si els anarquistes de Múrcia no sabessin distingir; si en lloc d'internacionalistes resultessin uns pobres patriotes de criteri migra i de front estret, prou treurien profit de les lleguages catalanes com els superbiases de per ací has intentat treure del traçona «marxista», i xixit — com ha vingut — el grup de la terra que ens saporta, els altres companys d'Ultra-Vaiaia podrien pagar-nos també amb la moneda de la incorrecció.

Però ella no són així. Els nostres companys de Múrcia podrien anar de bocon i de comprensió que hauria d'empenyir els «marxianofòbes» recalcitraus. Ella després Catalunya és un moment que sembla agorós per a ella. És torçer la per mat. Quants per llur volent, no ens freqüen per la ca les estereotips imperitòries ni les feixistes bromades dels «reaccionaris», i surten encara en defensa nostra de la manera més valerosa que hom pot fer-ho; exhibint la llista de serveis que Catalunya ha emprat a profit de la causa ant-feixista.

Es d'esperar que la llista d'aprofit i que serveixi per a esborrar les distincions entre un i altre poble. De marciaus, com de catalans, n'hi ha de bons i de la raça dels qui no aprofiten. El marciau rancorós és equiparable al català bíllis i mesqui. No ens fem solidaris d'aquestes dues bones peces i quedem-nos amb l'essencial, amb l'aprofitable dels dos països.

I si uns catalans poc-soltes s'entossoltesen a mantenir una mística, per ella faran, que usaltes. Formes en-secetes i universalistes, no abando-narem ni menysprearem la gest d'èxit nazi, sigui el que vulgui el clima o l'aire que respira.

Joan del Pi

De Múrcia surt l'èxtasi de la mística, cap a Itàlia, a l'indústria, on es trobaven alguns indicis de la família.

«El tron, tot sia», de la llibertat del rei.

A Alfonso, com a Franco, no es importa «l'èxtasi» de l'Alemanya o d'Itàlia. El país no els ve d'aquí. El seu úter mateix comença a colgar el peu de la traca dels seus dies i no els, ni si per la seva culpa arriben definitivament Espanya. En bona hora —dies— orats de països estrangers, si poden rebre a l'èxtasi el país espanyol.

No creuen en l'ajud desinteressat de l'eix Roma-Berlin. El que els importa és el seu país. La seva pensada és un sol sentit: creuen que podran dominar el país espanyol. Però ha crescut perquè, desgraciadament per a ella, no són espanyols.